5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXIV.— N-rul 288 — Editia de dimineată — LUNI 17 (30) OCTOMBRIE 1916

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— — 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
Redacţia şi Administraţia: Bucureşti, str. Brezoianu, 11

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Lei 60
Idem pag. IV „ 50
neerţii şi reclame 3,50 linia
Contract cu înlesniri
mărirea după mărime
dela 60-150 la

Directori: VIRGIL N. DĂRĂSCU şi STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA UNIVERSITATII

MAREA NOASTRA VICTORIE DIN VALEA JIULUI

-- Inamicul respins pe tot frontul Carpatilor. -- Am capturat tunuri, mitraliere şi aproape 2.000 de prizonieri --

BOALA PRINŢULUI MIRCEA

— Buletin medical —

Starea A. S. R. Principelui este staţionară. T. S. 38,7. Pulsul 110. T. D. 38,5. Pulsul 112. Noaptea bolnavul a fost uşor agitat. Starea forţelor lasă de dorit.

15 Octombrie, 1916. *Dr. E. Romalo, dr. I. Manuleu.*

Cum au plecat

băeţii noştri la recrutare

Era sorocit pentru ziua de eri să se prezinte la consiliul de recrutare clasa anului 1919.

Şi s'a prezentat ca la îndeplinirea datoriei, cu o voioşie, cu un avînt patriotic, cu o căldură sufletească, ce pot sluji de pildă tuturor şi cari pun în evidenţă patriotismul de care sunt conduşi cei ce vor fi mîine luptătorii şi apărătorii ţărei.

Dragii noştri flăcăi au păşit eri la primul lor rol de ostaş; în mai multe grupuri, cîntînd „La arme" şi alte cîntece vitejeşti şi scoţînd din piepturile lor „urale" şi strigăte entuziaste pentru desăvîrşirea idealului nostru naţional.

Nici un nor de întristare nu umbrea frunţile lor; din potrivă, raze de bucurie străluceau pe feţele acestor bravi cari îşi dedeau seama că vor merge ca mîine la lupta vajnică şi cu toate acestea păreau că se îndreaptă spre o sărbătoare mare, spre sărbătoarea de mîine a neamului românesc.

Bătrîni, femei se opreau pe drum în admiraţia tabloului de strănicie românească ce li se înfăţişa, şi moşnegii, cu ochii lăcrămaţi de emoţiune, le strigau:

— Mergeţi dragii mei cu bine şi vă faceţi datoria către ţară, cum ne-am făcut'o şi noi la 1877.

Şi băeţandrii răspundeau în cor:

— Ne vom face-o şi vom fi vrednici de bătrînii noştri.

Şi iarăşi porneau cu strigăte de „urale", la ţinta lor, ca şi cum ar fi pornit la bătălie.

Nu era român care să nu simtă că inima îi bate mai puternic şi cu o legitimă mîndrie, văzînd pe fiii cei mai mici ai naţiei române, pe Beniaminii noştri îndreptîndu-se cu aşa curaj şi voioşie acolo de unde au să plece la locul de onoare ce le va fi desemnat.

Şi în fruntea acestor procesiuni mergeau bătrîni, bărbaţi şi femei, părinţii şi rudele acestor ostaşi de mîine, ca să-i ducă chiar ei pînă la porţile cazărmei, aşa cum strămoşii noştri conduceau pe fiii lor pînă aproape de cîmpul de luptă, îndemnîndu-i cu sfatul lor bătrînesc şi cu vorbe pornite din adîncul lor patriotism.

Şi îmbrăţişarea lor din urmă, înainte de despărţire, nu era dureroasă, nu era însoţită de tînguirile ce răsar în sufletele slabe, ci pline de îmbărbătare şi îndemn pentru slăvirea patriei şi jertfa lor din urmă pentru ea, dacă nevoile zilei de mîine o vor cere.

Plecaţi-vă frunţile cu admiraţie în faţa acestor umili dar mulţi, cari pleacă în apărarea ţărei zîmbind cu bucuria în suflet, cu strigătul de fericire pe buze. Întăriţi-vă inimile din pilda lor cei ce le simţiţi şovăind, îmbărbătaţi-vă din bărbăţia lor şi încredinţaţi-vă că cu aşa copii vrednici şi bravi, România nu poate fi mai scăzută, ci prea înălţată în ochii lumei civilizate.

Iar voi, dragi copii, fiţi blagosloviţi pentru bucuria ce o revărsaţi asupra neamului şi Dumnezeul strămoşilor noştri să vă aibă în grija sa, aşa cum se cuvine să fie răsplătiţi eroii cari merg cîntînd la luptă.

E. N.

Orice vă trebue, găsiţi îndată dând un anunciu la MIÇA PUBLICITATE.

MARELE CARTIER GENERAL

Comunicat oficial No. 62

Din 15 Oct. 1916, ora 7 dim.

FRONTUL de NORD şi NORD-VEST

La Tulgheş şi Bicaz, mici acţiuni şi bombardament de artilerie. S'au luat prizonieri 4 ofiţeri şi 190 oameni de trupă.

In valea Trotuşului, am atacat şi reluat „Piscul-cu-pini". **Inamicul fuge în dezordine.**

In valea Uzului l'am atacat pe inamic şi l-am respins. S'au luat prizonieri 10 ofiţeri, 900 oameni de trupă şi s'au capturat 5 mitraliere, multe puşti şi foarte numeros material.

La Oituz, s'a respins un atac inamic.

La graniţa Vrancei nimic nou.

In valea Buzăului, atacăm. Acţiunea este în curs.

La Tabla-Buţii, Bratocea şi Predeluş, situaţia neschimbată.

In valea Prahovei, un contraatac dat de noi n'a reuşit.

In regiunea Dragoslavele, am contraatacat şi respins dreapta inamicului, luîndu-i 300 prizonieri, 5 mitraliere şi 2 mortiere de tranşee.

S'au respins atacurile inamicului pe stînga Oltului.

In valea Jiului inamicul, care înaintase pe la Apus de Jiu, a fost atacat viguros şi complet bătut. Ofensiva noastră continuă. Până acuma s'au numărat 450 prizonieri havarezi; s'au luat 16 mitraliere complete, cu caii lor; trei tunuri. Inamicul a lăsat pe teren 1000 morţi.

La Orşova, situaţia neschimbată.

Frontul de Sud şi Sud-Vest

Pe Dunăre şi în Dobrogea, situaţia neschimbată.

Căzuţi pe câmpul de onoare

MAIORUL
Ion Botez Diculescu
Şef de Stat major al div. de cavalerie

Maiorul Gh. Popescu
din reg. Tulcea, mort în ziua de 1 Octombre în etate de 45 ani

Căp. Laurenţiu Claudian
din regim. R.-Sărat, mort în ziua de 2 Oct., în etate de 33 ani

Căpitanul-Farmacist
George Rădulescu

LOCOTENENT
Alexandru Tutunaru
din reg. artilerie

Locot. de rezervă
Ion Ercule
din bat. vînători fost judecător

LOCOTENENTUL
Gh. Costache
din reg. Călugăreni.

LOCOTENENTUL
Stelian Iorgulescu
din reg. artilerie

SERVICIILE ADUSE DE ROMANIA ALIAŢILOR

Londra, 7. — *Intr'un articol intitulat:* **Serviciile aduse Aliaţilor de către România,** *corespondentul militar al ziarului* **Westminster Gazette** *zice:*

„Intervenţia României alături de Aliaţi a fost o lovitură teribilă pentru Germania, cu atît mai teribilă cu cît armata română — aproape un milion de oameni — constitue, în acest război, un folos enorm, privite lucrurile numai din punctul de vedere militar.

Urmarea cea mai serioasă a hotărîrii României e dispariţia barierii dintre Rusia şi Balcani, barieră pe care diplomaţia germană o ridicase la Bucureşti dela instalarea pe tron a actualei dinastii.

Faptele acestea explică sovăirea aparentă a oamenilor de stat români, a căror hotărîre angaja viitorul României, care constă limpede în adunarea tuturor românilor liberi sub acelaş guvern. Hotărîrea lor nu fu mai puţin curagioasă ca aceea a unui popor demn de libertate.

In acest sens urmarirá Aliaţii cu interes atitudinea Germanici, faţă de România.

Atît onoarea noastră, cât şi a tuturor puterilor Înţelegerii, e angajată în România şi serviciul adus de romîni cauzei noastre, în perioada aceasta a conflictului, e un serviciu preţios.

Dacă studiăm de aproape operaţiunile germane împotriva Rominici şi grabă cu cari au fost pornite, concluziile nu sunt greu de tras.

Principalul obiectiv al atacului grăbit, este de a sili Romînia să încheie o pace care ar fi, toată în folosul Germaniei. Lovitura lui Falkenhayn a dat greş, cu toate cîte publică ziarele. Aşa fiind, romînii nu numai că repurtează un avantaj militar, dar cîştigă şi timp, ceeace înseamnă mult.

In rezumat, să nu lucrăm izolat, ci mînă în mînă cu toţi Aliaţii. E adevărat că germanii au recucerit teritoriul şi oraşele din Transilvania, şi se pot lăuda cu asta cît poftesc, dar atîta e totul ce au fost în stare să facă generalii lor cei mai iscusiţi. (Reuter).

In trecut femeile noastre lucrau singure ciorapi şi flanele de lână. Acelaş lucru se poate face şi astăzi pentru armată.

SCENE DIN RAZBOI

„Ura! Trăiască România Mare"

Cu aceste cuvinte şi-a dat sfîrşitul eroul sublocotenent Nicolae Brăiloi, fiul d-lui Brăiloi, membru la Înalta Curte de casaţie, un tînăr plin de înalte calităţi sufleteşti şi de un patriotism neîntrecut.

Extrag dintr'o scrisoare a comandantului său, valorosul căpitan Haralamb Constantinescu, adresată unui bun amic al meu, următoarele pasagii bine simţite:

„... Alt pot să-ţi spun, că nu e glumă şi că o zi trăită pentru noi, înseamnează un an mai mult de viaţă. Pînă în ziua de 25 Septembrie am avut lupte foarte grele în Ugra, la Kohalom, la Flăminda şi peste tot s'a distins bateria mea;

„Sublocotenentul Brăiloi N., comandant de secţie în bateria mea, şi-a dat sfîrşitul lîngă mine, strigînd: „Ura! Trăiască România Mare". Dacă ai un prieten în presă, publică fapta acestui erou, ca o consolare pentru familia sa şi ca un exemplu pentru alţii. De l'ai fi cunoscut! Era un băiat de un curaj extraordinar şi cu o educaţiune şi cultură superioară...

Căp. Haralamb Constantinescu
din artilerie

Căpitanul, el însuşi un brav, vorbeşte cu atîta admiraţie de eroismul subalternului său mort alături de el, la îndeplinirea datoriei sale de ostaş.

Puţin îi pasă căpitanului că glontele ucigător l'ar fi nemerit pe dînsul, el deplînge pe camarazii săi căzuţi şi varsă lacrimi de durere în amintirea lor şi a bravilor săi soldaţi cari i-au dus bateria atîta timp îndelungat la victorie.

Această e o pildă staţionică de cită solidaritate există pe cîmpul de luptă între ofiţeri, precum şi între aceştia şi soldaţii lor.

Cît pentru rugă ce ne-o adresează căpitanul Haralamb Constantinescu i-o îndeplinim cu drag, fiindcă asemenea acte ne cinstesc pe noi şi patria în cinstea căreia se săvîrşesc ele.

*

Regimentul X, care se afla la Voila, primi ordinul să ocupe Lisa. Aci trebuia să se facă avanposturi, spre a observa inamicul care era la satul Simbăta de sus.

Dar regimentul nu putea înainta din cauza unui reflector vrăjmaş, care urmărea mişcările regimentului român. Atunci colonelul zise:

— Să împuşcăm reflectorul.

In acest scop colonelul Mihăescu, însoţit de căpitanii Lămotescu, locotenenţii Spiridon Popescu şi Georgescu-Ştefăneşti, au plecat la o localitate apropiată, avînd cu dînşii o patrulă care îi urmărea la distanţă. Cei patru ofiţeri, îmbrăcaţi în haine ţără-

„TIMES" comentează discursul lui Grey

Londra, 11. — Ziarul Times *comentînd discursul vicontelui Grey, spune într'un articol de fond: partea cea mai importantă în acest discurs este sfatul dat neutrilor. Germania, a declarat ministrul de externe englez, a fost „un mare anarhist" care a aruncat Europa întreagă în anarhie. Unul corespondent, care a întrebat pe Grey care ar fi pentru neutri cel mai bun lucru de făcut, el a răspuns: Să lucraţi încontinuu spre a împiedica ca un asemenea război să se mai întîmple încă odată. Grey a mai spus că toate ligile similare celei din America care lucrează sub preşedinţia lui Taft, ar trebui să aibă ca ţintă să pregătească o asociaţie internaţională care să asigure pacea, cînd acest război va fi terminat şi să nu intervie acum între beligeranţii actuali. Grey mai propune neutrilor să lucreze într'aşa fel în cît toate naţiunile care se vor depărta de regulele stabilite să fie tratate ca inamicii umanităţei. (A. T. E.)*

GERMANII au trupe speciale pentru asalturi

Londra, 11 (întîrziată). — Corespondentul din Paris al ziarului „Morning Post" spune că e interesant de observat cu cîtă băgare de seamă germanii aleg trupele cari le destină pentru darea asalturilor. Ei fac o selecţiune minuţioasă, şi oamenii găsiţi apţi sunt antrenaţi în mod special. Ei nu fac nici un serviciu în tranşee ci sunt ţinuţi în dosul liniei de bătaie pînă ce vine timpul de acţiune. Trupele aceste se numesc „Sturmtrupen" şi fiecare companie este împărţită în 10 grupuri. După ce au dat asaltul, rămăşiţele acestor trupe se retrag în cartierele lor aranjate în mod confortabil lăsînd tot restul încărcărilor trupelor ordinare. (A. T. E.).

Tot înainte!

Folosindu-se de împrejurări neatîrnătoare de voinţa noastră, duşmanii au tăbărît cu multă putere pe ambele fronturi.

Oştirea noastră sănătoasă şi bravă a ţinut piept năvălei, făcînd pe duşman să plătească foarte scump cel mai mic pas făcut pe pămîntul nostru.

Astăzi putem să mai adăugăm la această constatare una şi mai de laudă pentru poporul român şi armată.

Sistematic, cu sforţări şi energice şi metodice, năvălitorii sunt împinşi îndărăt; şi tot cu pierderi mari pentru dînşii fac fiecare pas înapoi, căci altfel n'ar mai scăpa.

Insemnînd acest fapt pe vechiul răboj moştenit dela vrednicii noştri străbuni, suntem în drept să ne întărim credinţa că dreptatea crucei noastre va isbîndi, în ciuda tuturor greutăţilor, prin virtutea oştirii şi virtutea poporului.

Trecătorile munţilor sunt seculare prietene ale poporului român, iar duşmanilor negru mormînt.

ip.

COMUNICAT al Marelui Cartier General rus

Petrograd, 14. — FRONTUL OCCIDENTAL. — Trupe germane au atacat poziţiunile noastre la sud de Riga; au fost respinse. Un batalion inamic a luat ofensiva şi, cu ajutorul unui riguros foc de artilerie, la rîul Chary, aproape de Golodovici, a fost silit să se retragă pe ţărmul oriental.

In Carpaţii păduroşi, regiunea spre sud de Rafailow şi la est de Vorohta, încercările inamicului de a înainta au fost oprite de focul nostru.

FRONTUL CAUCAZULUI. — Detaşamente turceşti cari încercau să înainteze spre Charagkhanu, 10 veste la sud de Ziariaty, au fost respinse. In regiunea Sakkiz trupele noastre au capturat un transport turcesc de muniţiuni.

FRONTUL ROMANIEI. — Pe frontul Transilvaniei, la frontiera Moldovei, partea occidentală, românii au ocupat satul Poiana, aproape de Tg.-Ocna, şi muntele Piatra Rotundă.

La nord, aproape de Muntenia, românii au oprit ofensiva inamicului şi se întăresc în poziţiunile lor.

Luptă crîncenă pe amîndouă malurile riului Jiu.

IN DOBROGEA. — Pe linia întregului front atacuri inamice. Trupele combatante s'au retras la 14 Oct. spre nordul liniei Hârşova.

Decorarea generalilor Presan şi Dragalina

M. S. Regele a semnat decretul prin care a conferit generalului de divizie adjutant Presan Constantin, comandantul armatei ... şi generalului de brigadă Dragalina A. Ion, comandantul armatei ... ordinul Mihai Viteazul, în grădul de cavaler cl. III, pentru repetate acte de vitejie şi destoinicie în conducerea trupelor.

Depozit german distrus

Paris, 15. — Pe frontul Sommei canonadă intermitentă. Tragerile artileriei franceze au făcut să explodeze un depozit de muniţiuni al duşmanului în regiunea Genermont - Ablaincourt.

Zile de războiu

UNUL DINTRE AI MEI

Nici nu m'aşteptam să moară altfel. Un temperament impetuos, o fire cinstită ca el, nu putea să dea înapoi din faţa primejdiei. E prima jertfă a familiei mele sublocotenentul de artilerie Vasile Sachelarie. A murit la 16 Septembrie a. c. şi a fost îngropat acolo, în Transilvania lui dragă, unde s'a luptat ca un erou.

Sărmanul preot din Chitila, tatăl său! Chemat la Focşani, încă din tren aflase nobila, dar dureroasa veste.

Sublocot. Vasile Sachelarie

Mai mulţi ofiţeri stau de vorbă despre un regiment oarecare care primise ordin de retragere. Singur sublocotenentul Sachelarie Vasile n'a vrut să priceapă strategia acestei retrageri şi a rămas pe loc, înconjurat de viteji lui, făcînd să bubue tunul spre lagărul duşman.

O clipă i-a fost fatală... Ridicat pe o înălţime ca să-şi lămurească tirul, un obuz îl loveşte pe el şi pe toţi cei din jurul lui, — cei opt tunari viteji cari n'au voit să-l părăsească o singură clipă.

Un singur serjent a scăpat ne-atins şi el povestea cu lacrimi vitejia comandantului său.

Bietul părinte a aflat astfel în tren de rostul chemării sale la Focşani. Acolo, ofiţerii împodobiseră cu flori şi funde tricolore un portret mare al eroului înfăţişat călare pe calul său.

Am cetit ultima scrisoare trimisă părinţilor pe cari n'avusese timp să-i vadă nici în preziua mobilizărei.

Spunea, în scrisoarea aceea trimisă în ajunul morţii, de isprava lui într'o recunoaştere unde o patrulă ungurească era să-l facă prizonier.

A scăpat ca prin minune, fugărit de ofiţerul care comanda patrula duşmană. La un moment dat, ieşi în calea ofiţerului ungur cu care se luă la luptă în încrucişări de săbii. In această luptă, îi se rupe sabia, dar el nu se dă bătut şi isbuteşte să răpună pe maghiar. Se încinge apoi cu sabia duşmanului şi-i îmbracă dolmanul, ca un trofeu de erou.

Cu un rîs copilăresc — rîsul lui familiar — alergă apoi spre camarazi să le spună isprava, fără să observe rana care-i sîngerase mîna.

După trei zile de spital, a reintrat în foc, pentru că îl pîndea o moarte de erou în Ardeal.

Şi astfel s'a stins acest iubit văr al soţiei mele, singurul ofiţer care a trebuit să piară din regimentul său, pentru că a avut originalitatea să-şi conceapă altfel rostul vieţei în aceste momente mari cînd se făureşte aureola României de mîine.

Fie-i ţărîna uşoară şi neştearsă gloria!...

V. Ilieşcu.